

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

II. De voti materia, & diuisione materiali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

nale, in internum & externum, in expressum, & tacitum; in occultum & publicum, de quibus omnibus patebit essentia.

CAPVT II.

De Voti materia, & diuisionibus eius materialibus.

5. **Q**uidnam voti materia? Totum id quod in Dei cultum potest promitti. Duplex est, vna proxima, humana scilicet actio, qua promittitur; & remota, vt in castitatis voto est humanum corpus. Debet esse de re possibili, & non de necessaria; quando autem esset de impossibili, non obligaret ad possibilem in illa inclusam. *Quid si materia promissa esset multorum actuum collectio?* Obligaret ad eos, qui possibilem sunt, nisi de vouentis contraria intentione constet.

S. I.
Materia
voti.

6. *Num votum de non peccando mortaliter, vel venialiter ex plena aduertentia, validum?* De mortali utcumque validum est, de veniali autem ex plena aduertentia etiam validum, secus de non peccando simpliciter.

7. *Actio mala est ne voti materia?* Minimè, imò nec indifferens; debet enim esse de bono meliori, quàm sit eius oppositum. v. gr. ieiunium est melius, quàm non ieiunare; vnde colligo votum contra prius votum, aut iuramentum, aut promissionem non valere. Valet autem actio bona sub turpi conditione, v. gr. voueo eleemosynam: si furabor; quia post patratum furtum, melius quidem eleemosynam dare, quàm oppositum. Item bonus effectus ex turpi actu est voti materia, v. gr. Voueo eleemosynam, si filius ex concubina nascatur. Similiter si fiat in gratiarum actionem pro actu turpi, v. gr. Voueo calicem, si bello iniusto sit parva victoria. *Quid si fiat ob turpis actus impetrationem?* Non valet; vt Voueo eleemosynam ad vindictam obtinendam.

8. *Num res precepta possit esse materia voti?* Potest; quia de meliori bono actu illo rem illam Deo dicaui; vnde actus omnis virtutis voti est apta materia.

9. *Num Matrimonium?* Coniugij votum per se non valet, quia contra melius castitatis bonum; nisi vel ob commune bonum precepto teneatur; vel ratione periculi intemperan-

tia;

tia, vel pietatis intuitu (vt si cum foemina paupere eo prætectu contrahas) cohonestetur.

10. *Obligat ne votum ex re bonum & malum includente?* Obligat planè ad id, quod bonum est, relicto malo.

11. *Sunt ne materia apta omissiones actionum, quae sunt in præcepto, vel consilio?* Minimè, v. gr. votum non dandi eleemosynam, vel non ingrediendi Religionem: at earum, quae neque sunt in præcepto, neque in consilio, vt non nubendi, non ludendi, valent.

§. 2.
Diuisio
voti.

12. *Sunt ne ex parte materia voti diuisiones peculiare?* Sunt equidem, diuiditur enim in reale, & personale: affirmatiuum, & negatiuum: perpetuum, & temporale; referuatum, & non referuatum.

CAPVT III.

De obligatione Voti.

13. *Quanam voti obligatio?* Oritur quidem ex voto obligatio fidelitatis, & iustitiae, interueniente acceptatione Dei. Et ex suo genere grauis, & maior quam præcepti eadem de re, nisi præceptum ad superiorem virtutem pertineat, vt fidem, spem, charitatem.

14. *Quam grauis huiusmodi obligatio?* In graui materia ad mortale obligat, nisi vouentis intentio ad venialem tantum culpam se adstringat; in leui autem materia non obligat ad mortale, nisi ea ad grauem finem referatur: nec potest fieri votum ad solam obligans sine culpa poenam.

15. *De Voto dubius sum: quidnam à me præstandum?* Si dubium sit, num factum Votum, ante diligentiam adhibitam teneris ad illud seruandum: post eam adhuc dubius liber es à promissione. Si tibi constat de facto voto, dubitas autem, num de licita materia sit, seruare teneris. Si dubitetur, an intentio adfuerit, attendenda verba, & si promissionem significant, illi standum: si tantum propositum, tenendum contra votum. *In dubio de usu rationis?* Censendum pro libertate, vt etiam in pubertatis dubio. *Quonammodo igitur interpretatio facienda?* Si circumstantiae omnes determinatè intentae fuerint, ad omnes votum obligat: si seruari aliqua non potest, seruandum quò ad alias; modò illa principalis non esset, traheret enim omnes ad se; si circumstantiae non determinentur intentione, iuxta materiae exigentiam obligabit; denique